

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1579 12 tháng 10 năm 2025

Thông Suốt:

**Thông suốt chơn hành thông đạo pháp
Khổ hành tu luyện siêng năng tiến
Hành thông tự đạt quý hơn vàng
Giải tiến thực hành chánh pháp tu**

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1999

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Tâm làm thân chịu là sao ?
- 2) Sống ở mặt đất này chẳng có ai hại ai được tại sao ?
- 3) Âm khí tràn ngập là sao ?
- 4) Thương yêu lẫn áp là sao ?
- 5) Quý yêu lại còn trách móc là sao ?
- 6) Thuận ý Trời là phải làm sao ?
- 7) Nguyên lý thâm sâu nằm ở đâu ?

1) Montréal, 16/07/99 4 : 50 AM

Hỏi : Tâm làm thân chịu là sao ?

Đáp : Thừa tâm làm thân chịu là hại mình mà không hay, tưởng lầm là đã được lòng người khác, xách động và bêu xấu người đứng ra tổ chức đại hội tâm linh, tức là động đến Thượng Đế mà không hay, rất tội nghiệp cho hành động bất chánh và tự hại lấy tâm thân

Kệ :

*Thuyết lý sai lầm tự hại lây
Vi trùng xâm nhập tự tâm đầy
Nguyên căn xấu xí mê làm tốt
Tạo khổ cho mình tâm chẳng ngay*

2) Montréal, 17/07/99 4 : 37 AM

Hỏi : Sống ở mặt đất này chẳng có ai hại ai được tại sao ?

Đáp : Thừa hồn là bất diệt chứng minh người không có thể hại người được. Cho nên người tu thường căn cứ trong luật nhân quả mà sống thì cuộc sống lúc nào cũng yên hơn người thường

Kệ :

*Sống yên sống khổ vẫn an nhiên
Nhịn nhục tâm thành tu tự tiến
Khó khổ không than hành tới tấp
Bình tâm tận hưởng trí vẫn yên*

3) Montréal, 18/07/99 6 : 54 AM

Hỏi : Âm khí tràn ngập là sao ?

Đáp : Thừa âm khí tràn ngập là xã hội đều hướng về tham dâm dục lạc, trước diễn hoành hành cúng bái và mưu lợi, dân khổ và không tiến

Kệ :

*Tưởng lầm là dục của tư riêng
Phá hoại không hay khổ các miền
Động loạn gia tăng thân bệnh hoạn
Khó tu khó tiến khó vui hiền*

4) Montréal, 19/07/99 8 : 48 AM

Hỏi : Thương yêu lẫn áp là sao ?

Đáp : Thừa thương yêu lẫn áp là lợi dụng tình thế, tùy theo nhu cầu mà lẫn áp lẫn nhau là tạo tội mà không hay

Kệ :

*Xuyên qua màn lưới chuyển thân hành
Thế thái hơn tình chuyển hóa nhanh
Xâm nhập cơ đồ gieo ý động
Thực hành phá hoại lại cảnh nanh*

5) Montréal, 20/07/99 5 : 11 AM

Hỏi : Quý yêu lại còn trách móc là sao ?

Đáp : Thừa quý yêu lại còn trách móc là lợi dụng không được lại bức bội

Kệ :

*Tâm linh không có trách từ hồi
Khổ trí khó mình trí cực thôi
Lo lắng đủ điều không lợi ích
Rủ ren phá hoại trí tâm tôi*

6) Montréal, 21/07/99 4 : 27 AM

Hỏi : Thuận ý Trời là phải làm sao ?

Đáp : Thừa thuận ý Trời là tận dụng khả năng sẵn có để phục vụ tâm lẫn thân

Kệ :

*Thực hành phát triển rất chuyên cần
Phát triển tâm linh tự xét phân
Quý đạo quân bình tâm thức giác
Quân bình cơ tạng thuận cao tăng*

7) Montréal, 22/07/99 4 : 33 AM

Hỏi : Nguyên lý thâm sâu nằm ở đâu ?

Đáp : Thừa nguyên lý thâm sâu nằm ở trong tâm thức của mọi hành giả trên mặt đất

Kệ :

*Nguyên năng sẵn có tự phân hành
Điễn giới phân minh chẳng khó khăn
Loạn lạc vì hồn chưa thức giác
Toàn năng vẫn độ vẫn khuyến hành*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Người thương còn đó

Người thương còn đó...

Khai minh lối thoát với dấn dò
Nhập định tham thiền chớ quanh co
Tự thoát Qui Nguyên về một cội
Chớ phân động loạn chẳng còn lo.

Người thương còn đó...

Điển Trời qui tụ chứa thành kho
Tu luyện nhân gian cố gắng mò
Qui tụ Thần Hồn tâm tự thức
Thực hành tự tạo chiếc Thanh Đò.

Người thương còn đó...

Vỗ về điều luyện đoàn con nhỏ
Chập chững chớ đời lắm đắn đo
Tự nguyện thanh tâm tình chuyển bước
Ra đi phân bước ý tâm dò.

Người thương còn đó...

Gương lành tại thể tâm thường ngộ
Nhấn nhủ tâm trần hướng lộn vô
Tự thức sửa sai tâm Ngộ Đạo
Quân bình phán xét rõ Hư Vô.

Người thương còn đó...

Thực hành tự luyện ý Nam Mô
Khai triển vô cùng vượt nắm mò
Đại Định Tham Thiền tâm tự thuyết
Sắc Không Không Sắc rõ Thanh Đò.

Người thương còn đó...

Khai minh trí điển tâm thường có
Sáng Suốt Qui Nguyên tránh lửa lò
Trời Phật phân hành Chơn cứu độ
Thức tâm lĩnh hội điển ban cho.

Người thương còn đó...

Thấy không nhưng có chẳng quanh co
Trong Đạo có Đời tự tiến dò
Tâm thức qui hồi tâm tự giác
Lấy Không làm đích chẳng so đo.

Người thương còn đó...

Thương yêu vô tận phước ban cho
Dù tiến tâm linh lý dẫn dò
Phật độ tâm hồn, tâm chuyển độ
Cần Khôn Vũ Trụ thuyết Nam Mô.

Người thương còn đó...

Có Không Không Có ở nơi mô?
Giải thuyết phân minh lý chuyển vô
Nội thức reo mừng nay Ngộ Đạo
Thần giao cách cảm cõi Hư Vô.

Người thương còn đó...

Tuy xa nhưng vẫn không mơ hồ
Trong cõi phù sanh sắc sắc vô
Qui thuận đạo Trời tâm bài phục
Thương Cha kính Mẹ chuyển vô vô.

Người thương còn đó...

Phá chấp phá mê vẫn dạy bờ
Về nơi thanh lịch rõ Nam Mô
Do đâu mà có luồng thanh khí
Có phải Trời ban sống với bờ.

Người thương còn đó...

Cha Trời phẳng lặng chẳng so đo
Tâm thức cảm giao điển điển kho
Khai mở bộ đầu tâm tự thức
Chẳng còn suy luận lý quanh co.

Lương Sĩ Hằng

California, tháng 8 năm 1981

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

KHÓA HỌC THONON: THÂN THƯƠNG HÒA BÌNH – FRANCE

19/02/1998 (tiếp theo)

Bạn đạo: Kính thưa quý đạo hữu! Hôm nay chúng ta sẽ có những câu hỏi về Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, để cho Thầy có thể minh giải và thâu vào video. Trước tiên, con xin mời Thầy ban vài lời huấn từ.

Đức Thầy: Đêm hôm qua chúng ta đã dự văn nghệ, thấy mọi người đã phát tâm đóng góp, xây dựng một cuộc vui cho chung. Già, trẻ, bé, lớn cũng đồng hành đồng tiến, nó mới đúng theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp. Tất cả mọi người có quyền hành triển và khai thác lấy chính mình để tiến hóa tới vô cùng.

Càng hội tụ, càng đi lên. Càng hội tụ thì mới xây dựng được việc tốt cho chính tâm thân của hành giả và cả gia đình, xã hội tốt đẹp ở tương lai.

Chỉ có hành, Pháp Lý Vô Vi chỉ hành mới có kết quả. Lý thuyết không có kết quả. Lý thuyết, chúng ta chào đời là đã học văn chương rồi, học chữ nghĩa nhiều lắm, đọc nhiều sách lắm, nhưng mà rốt cuộc không hiểu được vị trí của mọi người. Thì mỗi người đều mỗi tiến hóa khác nhau, chớ không có chung nhau được. Viết sách thì tạo cho gọn ghẽ như vậy, chứ còn sự thật nó là khác. Sự thật là phải hành, phát triển, trí tâm mới khai mở được.

Chúng ta đọc sách, biết bao nhiêu sách nói về tuệ giác, trí tâm, đủ chuyện hết. Nhưng mà không hành đâu có biết. Hành rồi thấy, khai triển được ánh sáng trong nội tâm mới thấy rõ trí tuệ là gì, trực giác là gì. Chỉ có hành, chớ lý thuyết không có cách gì mà diễn tả nổi. Vì mức tiến là vô cùng, làm sao diễn tả nổi.

Chúng ta tu cho phần hồn thanh nhẹ, mới tiến về cõi vô cùng, tương lai mới có chỗ đất dừng chân. Khi chúng ta muốn là vô cùng, mà chúng ta ngừng, là đó là chỗ dừng chân. Mà thanh nhẹ nó ở cõi nhẹ, mà nặng trước là ở cõi trước.

Ở thế gian, sanh ra làm người, là thân phận con gái lớn lên phải lấy chồng, trai lớn phải kiếm vợ, là chỗ dừng chân nặng trước để thức tâm. Học hỏi và tự thức tâm, chớ mỗi mỗi gia đình, mỗi cặp vợ chồng đều học hỏi lẫn nhau, chớ đâu có cái gì sung sướng đâu. Ban đầu thì ước mong cho được nhưng mà rốt cuộc rồi chỉ học bài học thích đáng trước khi ra đi mà thôi. Mà cuối cùng phải nhịn nhục mới tiến hóa được, không nhịn nhục không tiến hóa được.

Cho nên Thượng Đế đã sắp đặt một đạo cho tất cả mọi đạo là tình thương và đạo đức. Có chồng phải thương chồng, có vợ phải thật tâm thương vợ, có gia cang phải quý gia cang,

thì nó mới tiến về nhân đạo rõ rệt. Nếu mà chúng ta không có biết thương vợ, thương chồng, quý gia cang thì không có nhân đạo. Không có nhân đạo làm gì có thiên đạo. Có nhân đạo mới có thiên đạo.

Cuộc đời gay gắt, kích động và phản động để đánh thức chơn tâm của chúng ta. Ta còn lối thoát, ta còn chỗ đi chứ không bị giới hạn mà ở nơi đó đâu. Nhiều người khổ là thấy mình giới hạn tới đó thôi. Không lối thoát là tại vì mình cố bám cái phạm vi nhỏ hẹp và mình không mở rộng cái tâm thức sẵn có của chính mình tiến hóa đi lên, thì mình thấy mình bơ vơ, phải tranh đấu, phải giành giật. G giành giật được kêu bằng kết quả. Nhưng mà kết quả ở đâu? Ở thế gian đâu có kết quả. Thế gian biết bao nhiêu cuộc cách mạng, chiến tranh, giết nhau, đâu có kết quả gì đâu, chưa có xong.

Từ kỳ trước, ông bà, cha mẹ chúng ta cũng đấu tranh bao nhiêu công chuyện đó, bây giờ chúng ta cũng thấy bao nhiêu công chuyện đó; giành giật lẫn nhau, rồi đi tới chỗ chém giết lẫn nhau, rồi rốt cuộc phần hồn phải chịu luật mà tiến hóa; luân hồi, luân hồi để giải quyết từ con thú cho tới con người.

Con thú cũng có tình thương, cũng có vợ chồng, cũng có gia cang. Con gà nó cũng biết ấp con nó mà, nó biết âu yếm với con nó mà. Chúng ta con người cũng học những cái bài đó để tiến hóa mà thôi.

Khi mà hiểu được bài học, mà nhịn nhục là trên hết, nhịn nhục mới giải quyết được mọi sự êm đẹp cho gia cang, thì chúng ta nên đi cái con đường nhịn nhục thay vì đi con đường kích bác lẫn nhau, và đi tới chỗ tan vỡ vô ích; lúc chết hồn cũng không yên, xác cũng không ổn.

Cho nên càng ngày càng tu càng mở trí lên. Chúng ta thấy điện quang là nhưt. Sự di động trong khối óc của chúng ta, tâm tư của chúng ta, toàn là điện năng. Từ điện năng lớn rộng của Trời, Đất đã kết thành, hợp vô trong cái Tiểu Thiên Địa mà xây dựng thành khối óc; nghe là hiểu, nói là biết.

Khổ mới mở trí. Khổ mới hướng về mình nhiều hơn.

Tại sao “tôi” khổ quá, ai cũng chê tôi, ai cũng hành hạ tôi. Tình yêu cũng gạt tôi, tiền bạc cũng không giúp đỡ tôi, tôi mới buồn. Buồn... tôi mới thấy cái sự thâm sâu của chính mình mà giải quyết lấy chính mình, chứ không có ai giúp mình trong lúc cơ hàn. Chính mình cố gắng vươn lên để có cuộc sống.

Cho nên, chúng ta tu ở đây, là Thượng Đế cho chúng ta có một cái thể xác tinh vi, đầy đủ, có chương trình đàng hoàng, mà không hiểu, không chịu đọc, không chịu thanh tịnh để nghiên cứu lấy chương trình sẵn có của chính mình, thì đâm ra hướng ngoại, tạo loạn cho chính mình, rồi phân bì đầu này, đầu nọ, rồi nói kẻ kia giàu, người nọ nghèo, rồi kích bác lẫn nhau, gây nghiệp chớ ích gì đâu. Nói bậy, tổn hại lấy thần kinh của chính mình,

suy bậy cũng tổn hại lấy thần kinh của chính mình. Mà chúng... biết thương yêu, xây dựng... sự quý báu, cấu trúc bởi siêu nhiên mà hình thành. Làm con người là từ mọi trạng thái hình thành chứ không phải khi không có một trạng thái đầu. Con người mọi trạng thái.

Cho nên ngày hôm nay chúng ta người Việt Nam chạy ra xứ Pháp, chúng ta cũng nói tiếng Pháp như người Pháp, cũng sống, cũng làm việc, cũng tâm thức bình đẳng như người Pháp. Mà trước kia chúng ta là Việt Nam, ngày nay chúng ta nói được tiếng Pháp, phải cái óc của chúng ta phải tự động không? Cái óc chúng ta phải sáng mới học được. Cái óc chúng ta tối, làm sao học được.

Thì chúng ta học được tiếng Pháp, thì người Pháp sẽ học tiếng Việt Nam. Mà người Pháp nói tiếng Việt Nam, nhiều người Pháp nói tiếng Việt Nam còn hơn người Việt Nam. Nhiều người Mỹ nói tiếng Việt Nam còn hơn người Mỹ (*Việt Nam*). Chính tôi đã gặp những người Mỹ đã nói bằng thi thơ, xuất khẩu thành thơ, ăn nói lễ độ. Người Mỹ, người Pháp cũng có, tôi có quen một số người Pháp xuất khẩu thành thi. Chớ không phải người Pháp không biết nói tiếng Việt Nam. Mà không phải người Việt Nam không biết nói tiếng Pháp.

Cho nên, chúng ta phải căn cứ bên trong sự sáng suốt là bình đẳng. Xác ngoài là tạm. Phân chia kẻ trắng, người vàng, người đen, vậy chớ cái óc nó cũng vậy đó thôi. Xuống nó cũng phải học nhin nhục như nhau để tiến hóa. Mà nếu nó không nhin nhục thì nó phải thua lỗ, nó phải xuống hạ cấp, kêu bằng hạ tầng công tác. Làm việc ở cõi nhẹ không làm được, phải làm việc ở cõi thấp. (*còn tiếp*)

Đề tài suy gẫm

Tu nhất kiếp, ngộ nhất thời

Bạn đạo: Dạ thưa Thầy, “Tu nhất kiếp, ngộ nhất thời” là cái đó là đối với ai, chớ con...

Đức Thầy: Tu là tu bỏ sửa chữa nhất kiếp này: không nói nhiều, không nói bậy, không có làm điều không cần thiết; rồi tu bỏ sửa chữa.

Tu nhất kiếp, ngộ nhất thời, là khi mình sửa xong rồi là mình thấy tất cả đều êm ả thanh tịnh và tốt đẹp.

Bạn đạo: Nhưng mà cái đó đối với bạn đạo, chớ đối với con thì khác, phải không Thầy?

Đức Thầy: Người nào cũng vậy! Người nào có cái óc là có thể ý thức được cái động và cái tịnh, và cái chiều nào tốt thì mình hướng theo cái chiều đó mình đi. Người nào cũng vậy, cũng có một cái khối óc, có một quyền năng, có một khả năng tại thế gian này để tự phát triển về tâm linh.

Bạn đạo: Sao con thấy bạn đạo ai cũng thanh tịnh hết, có mình con động! Như vậy là, chắc là...

Đức Thầy: Thì Con phải kiểm soát lấy con; con mượn cái pháp này để kiểm soát con; pháp này là một cái phương pháp để tự kiểm soát tánh tình của mình và phát triển tới vô cùng.

Cái phương pháp này không phải là làm chơi, làm để chụp hình!

Phải thực hành để thấy rõ sự sai lầm của chính mình mà phát triển!

Thiếu thực hành thì cái miệng cứ nói hoài, mà lời đó là mình thiếu thực hành; mình không có giúp ích gì cho mình, mình làm chuyện không cần thiết, làm cho nguỵ tạng bất ổn, trí óc bất minh.

Bạn đạo: Nếu như con sửa không được thì con tu không thành, kiếp sau phải tu lại?

Đức Thầy: Chắc chắn! Không thành thì con làm ma, khổ lắm đó! Có một chút công chuyện đó à! Sửa cho mình thanh tịnh, mà chưa sửa được, làm sao thành? Muốn làm đệ tử nhà Phật thì phải thanh tịnh mới đánh lễ được Phật!

Tâm động loạn thì đánh lễ đâu có được?

Sửa là sửa trong gốc, chớ sửa bên ngoài, chừng nào mới nên? Tô đẹp bên ngoài, không có nên! Sửa bên trong!

Cho nên, người ta mới dụng pháp để sửa tâm.

Bạn đạo: Sao có nhiều người tu dễ quá, Thầy! Sao con tu khó quá?

Đức Thầy: Thì Con mới thấy, nhiều kiếp rồi chớ không phải mới đây. Càng nói càng lạc đường, Con không thấy sao?

Đâu có khó! Có pháp giúp cho Con hành, mà Con không hành thì tự nhiên Con thấy khó. Con cứ giữ 3 pháp đó Con hành thì tự nhiên cái óc nó mở, tâm nó minh.

Người ta kêu mình co lưới, răng kẻ răng, niệm Phật là đóng cái cửa thế gian, mở cửa Thiên Đàng; mà cứ mở miệng thế gian hoài, nói chuyện hoài, thì đâu có còn Thiên Đàng mà lại về? Nói chuyện thế gian không, Thiên Đàng đâu có về được!

Cho nên, ông Phật là ngu, bỏ đời qua đạo; ông Phật là chịu ngu tất cả, không học, không nói, không hơn ai hết, nhưng mà nó qua đạo được.

Muốn làm Phật, muốn làm Phật tử cũng phải học ngu!

Không nên học khôn! Học khôn là tạo động, sanh ra những cái bệnh nan y ở tương lai.

KHOÁ 7: “THỨC TÂM Vi Kien 05/10/1987

LỊCH TRÌNH ĐẠI HỘI VÀ CÁC KHÓA SỐNG CHUNG NĂM 2025

	Địa điểm	Thời gian
Khóa Sống Chung TÌNH TRỜI SIÊU DIỆU	Hawaii Tel: (808) 497-5436	01/11/2025 -8/11/2025.

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 41, 12-10-2025

1. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị băng chung thiên tuần này:
Băng Thiên Chung Đại Hội Duyên Lành Tận Độ:

2025 Đại Hội Duyên Lành Tận Độ - Thiên Chung đêm 2

https://youtu.be/jftkQd9z1uE?si=NRG5VMwRs25_0sVE

Để có thể nghe trọn vẹn Lời Đức Thầy giảng mà không bị quảng cáo nhảy vô thì Quý Vị nhấn Pause rồi nhấn vô đường link màu xanh sau chữ voviaudio.

2. Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Xin giới thiệu tới Quý Vị YouTube mới của Quý Cứu Khổ Ban Vui (CKBV) với rất nhiều video ngắn như là tường trình tới Quý Vị Ân Nhân như sau: Xây nhà tình thương, Tặng xe lăn, Tặng giếng nước ngọt, Giúp người nghèo không tiền trị bệnh, Tặng học bổng, v.v..

Nhân đây cũng xin Quý Vị Subsribe và khi coi cho một Like để có thể truyền tải tới nhiều người được coi. Xin cảm ơn Ban CKBV

<https://www.youtube.com/@Cuukhobanvui/playlists>

10-2025 Lốp xoá mù chữ cho những em không được đi học

<https://youtu.be/EmDfWeWNJIU?si=YOJ55P-ChbxxkWQai>

10-2025 Tặng xe lăn người già và tàn tật ở nhiều tỉnh khác

https://youtu.be/rSLKbm8uA_c?si=jG9-KYFUr6r1qqjG

10-2025 Ông Tám tặng xe lăn

https://youtu.be/Dfmd0Zu58jY?si=m_Gzrh9bbuoxRCVc

10-2025 Tết trung thu tại Mái ấm Sao Mai Gia Lai

https://youtu.be/gUpPqkDN4v8?si=QaNoKuNI5w_XGe0N

10-2025 Tết trung thu cho các em ở Mái ấm Thiên Ân Pleiku

https://youtu.be/pVH4B33hSjk?si=IM1Pp_MihQexmErl

10-2025 Giúp hòm cho người nghèo ở Kontum và Pleiku

<https://youtu.be/fhvPs18prpQ?si=Tx0ZnntRN2ivlKa>

Xin giới thiệu thêm Mục Thư Từ Lai Vãng với những lá thư tới và Đức Thầy trả lời. Đọc mà cảm động cũng như học rất nhiều lời Chơn Lý. Kính mời.

Thư Từ Lai Vãng 13 Chúng ta còn không bước vào điện giới để sống trong trật tự đời đời bất diệt

<https://youtu.be/8bN-RwViddA>

MỤC BÉ TÁM bản bạc cùng các bạn khắp Năm Châu –Mục Bé Tám Cuốn 85 câu 2543 tới 2570 - Tháng 2 năm 1997. Chúng tôi có để Timestamp để Quý Vị có thể tìm lại những câu nhập tâm mà muốn coi lại nhiều lần. Xin nhấn vô chữ ...more sẽ ra.

<https://youtu.be/xOB-7gmtsXo?si=4XF3Z9RXYOsxeTtt>

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng số 1579 Tâm làm thân chịu là sao Âm khí tràn ngập là sao

<https://youtu.be/cra9cF16C5U?si=vbcrtZlbWwv1Go40>

Ban video kính mời

THƯ TỪ LAI VĂNG

Đp Q. Ngày 23-12-96

Kính thư thăm Đức Ông Tâm
Luôn tiện có Cô Ba về thăm,
con xin phép viết vài hàng kính
thăm Đức Ông và Cô Ba Anh chị em
khắp năm Châu. Kính chúc Đức
Ông sang năm mới đầm ấm, vui vẻ,
sống lâu, nhiều thanh quang điện
lành để dẫu đất chúng con trên
đường đời và đường Đạo

Thưa Đức Ông con năm nay 29 tuổi
Tuổi mậu thân sinh năm 1968.

Con rất thích nghe băng và rất
thích nghe cô Ba kể về Đức Ông.
Kính xin Đức Ông ban cho con một
(199) lời khuyên, dạy bảo, con xin nguyện
lâm theo lời để không như Bê
Trên. Con hành thiện đã lâu

những con bê bồi lấm, nhất là con
ngồi hay bị ngủ quên. Ban đêm hay
thầy lung tung, nước khoe con rất k
con không biết làm sao cho khoe
được, con rất buồn. Đức Ông a, nhiều
lúc con muốn làm việc gì làm cũng
không được bất lực và vô dụng quá...
Đến đây con không biết viết gì hơn
vô thăm nguyện cô gắng tu sửa
nhiều hơn. Cuối cùng con Kính chúc
Đức Ông luôn luôn mạnh khỏe...
(200) Nam mô a di đà Phật.

T.L. 05-05-97
1996

Kính thư
Con L x NG

Montréal, ngày 5 tháng 5 năm 1997

M con,

Ông Tám vui nhận được thư con, được biết con đã tu luyện Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp nhiều năm nhưng chưa cảm thấy có kết quả và con gửi lời thăm ông Tám, ông Tám rất cảm ơn.

Con đã đầy công tu luyện, tu là phải sửa chữa tánh hư tật xấu của chính mình từ giai đoạn này tới giai đoạn nọ, chúng ta là phần hồn bị giam hãm trong thể xác động loạn thì lúc nào cũng phải bị sự thu hút động loạn của hồng trần, nay con có duyên lành ngộ được Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, chỉ có thực hành để khai triển và giải nghiệp tâm. Nghiệp tâm đã mang lại từ nhiều kiếp, không phải một kiếp này, phải đầy công tu luyện tinh tấn mới cảm thức sự sai lầm của chính mình, chỉ trách mình sửa mình mới là tiến, trách thiên hạ chỉ đồn dập và làm mệt chính mình mà không tiến.

Con nhận được lời phân tách của ông Tám, con lại cố gắng sửa con nhiều hơn, con biết chê con chậm chể thì con sửa con, con phải tiến trở về với trật tự nguyên khí của Trời Đất, đêm đêm con hít vô, đẩy rún đẩy ngực tung lên bộ đầu và ngày ngày làm Soi Hồn, Chiếu Minh 3 lần như vậy thì sẽ lập lại trật tự từ cơ tạng đến khối óc thì con cảm thấy khỏe mạnh, nung nấu dũng chí thăng hoa tới vô cùng thì hòa hợp với nguyên khí của Trời Đất và không phụ sự ban chiếu tạo hóa, nhật quang Phật, nguyệt quang Phật đã ban chiếu cho con hằng ngày, hỗ trợ cho cơ thể bình an tu tiến, đó là duyên lành chúng ta mới có sự hiện diện tại mặt đất này và nhận tất cả những quà quý của Trời Đất đã ân ban từ giờ phút khắc chớ không phải cầu xin mới có, thực hành để đi tới, thực hành để khai mở, càng tu càng tiến mới trở về thiên quốc được. Về Trời thì không có gì động loạn nhưng mà phải hành, không ai cho, không xin ai, không cúng được, sửa mình mới là chánh, cúng là tà, không được, ý lại là chỉ có chậm tiến mà thôi. Thực hành đi tới thì mới thấy được thực chất của chính mình và nguyên năng của Trời Đất đã ân ban cho chính mình có bình an tu tiến. Quý thương Trời Phật, quý thương tất cả muôn loại vạn vật tại thế gian đồng hành với chúng ta, vạn vật đồng nhứt thể, sinh trụ hoại diệt và hồi sinh không ngừng nghỉ.

Nếu con có lòng thành tu tiến nên dũng mãnh thực hành trong nguyên lý mà ông Tám đã phân tách cho con, con là một ánh sáng trên mặt đất chứ không phải là một cục đá, con có trí tâm con hiểu được, thích ăn, chê bỏ thì con cũng làm được nhưng mà con tu để khai triển luồng điện trong nội tâm nội thức của con thì thức hòa đồng mới mở, con thấy vạn vật ở xung quanh con đều là quý, hoàn cảnh là ân sư, cơ cấu mà con đang sống đều giúp ích cho con tiến hóa mà thôi.

) Ông Tám chúc con vui khỏe,

Quý thương

Lương Sĩ Hằng.

Bạn đạo sư tầm

(Trích đoạn: V/Đ Tại TĐ Bothell WA, USA - Ngày 10 Tháng 1, 1984)

*CHIÊM BAO THẤY CON HEO KHÓC

*ĐIỀM BAO PHẢI ĂN CHAY. ĂN MẶN LÀ ĂN THỊT NGƯỜI.

Bạn đạo: Dạ thưa Thầy, con có câu xin hỏi Thầy.

Đức Thầy: Ừ!

Bạn đạo: Con nằm chiêm bao con thấy Thầy, rồi Thầy mới cắt cổ con heo, mà sao con heo đó nó khóc tiếng như là con nít vậy đó. Rồi con thấy sao nó khóc như tiếng nước, không biết như vậy có cái điềm gì không Thầy?

Đức Thầy: Cái đó là để cho chị thức tâm.

Bạn đạo: Dạ.

Thấy con heo là con người.

Và lo ăn chay, tu luyện,

Đừng ăn thịt nữa, có gì đâu!

Có gì đâu. Chị thấy không, con heo là con người, tại ăn mẶn...

Bạn đạo: Chắc tại vì con ưa ăn thịt đó!

Đức Thầy: Ồ! Ăn thịt đó! Ăn thịt, trong đó là ăn bà con mình trong đó chứ ai đâu. Nhưng mà không biết.

Bạn đạo: Con không có ăn chay!

Đức Thầy: Đó! Thì đó! thì người ta mới chỉ cho chị để thức tâm. Chị thấy, chị cắt cổ nó ra nó cũng con người à, vì nó ngũ tạng và tứ quan như mình, mắt, mũi, tai, miệng như mình nhưng mà nói không ai tin. Thì cho chị thấy rõ là cái người ăn mẶn là ác hơn là điều thiện, ác. Mà chị muốn làm điều thiện, cứu chị, cứu con chị, chị ăn chay đi chứ! phải không? đâu có hại, cái cơ hội cho mình thức tâm kia mà!

.....

*KHỔ MỚI THỨC TÂM II

***CÒN THAN KHỔ LÀ CÒN Ý NIỆM TRẢ THÙ.**

Đức Thầy: Con thấy chưa? chứ không thôi con đâu có biết cái gì đâu. Còn sung sướng là con bị bơ vơ tại đây đây, con đâu có về được, con thấy không? Vì con người ở đây chết sống mà không biết ngày chết, thấy không? Mà không biết tại sao tôi đến đây rồi tôi sẽ về đâu? Không biết được! Ngu muội như thế vậy, con thấy chưa? Mà con khổ rồi con mới ngộ Pháp Lý, con mới nghe những lời Thầy giảng rồi con thấy hồn con bất diệt: “Ô, ở hoàn cảnh nào cũng học vậy thôi!” Con thấy không?

Đức Thầy: Khổ đi! có gì khổ bằng con thú đâu nhưng mà con thú nó chấp nhận ở trong hoàn cảnh đó nó mới được làm con người, thấy không? Mà có cái gì khổ bằng ông Phật không? Con dòm Đức Thích Ca khổ không? Còn dòm Quan Âm Thị Kính thôi, đừng có nói Quan Âm Nam Hải (khóc) khổ biết bao nhiêu con thấy không? mới thức tâm, thấy không? bị oan ức, bị đủ thứ Ngài mới thức tâm, con thấy chưa? thấy không? (khóc). Thì tại sao con có cơ hội khổ mà con không vui lên, chấp nhận trong khổ để con thăng hoa lên, giải thoát trong một kiếp này, thấy không? Con còn than vãn, con còn cầu xin là con tính ở lại đây sao? (khóc) Ở lại đây nó ❸❹❺ cho con được cái gì đâu? Nó chỉ có hành hạ con thôi à, con thấy rõ chưa? thấy không? nhưng mà tới ngày nay con chưa thấy cái tánh bản chất của chính con nữa, thấy không? Con tu một thời gian, con lo con niệm Phật để nó mở cái tâm con ra, há, quảng đại!

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Con còn than khổ là con còn ý niệm trả thù, con hiểu chưa?

Đức Thầy: Mà hết than khổ rồi là con cứu độ, cứu khổ chúng sanh, cứu độ chúng sanh, cứu khổ ban vui. Con hiểu chưa? Mà con không ở trong cái khổ, làm sao con biết, sau tương lai con cứu những người đau khổ (bạn đạo khóc). Mà con cố gắng con tu rồi con mới thấy. Con thấy không?

Bạn đạo: (khóc)... chúng sanh, bây giờ... chưa xong...

Đức Thầy: Ủ! Đây rồi lần lần lần, lần lần rồi thức tâm rồi biết. Biết khổ là quý nhất của người tu, con hiểu không? Cái khổ tâm là quý nhất của người tu. Có khổ tâm nó mới tầm đạo, con mới hiểu hông? Mà con phải ở trong cái khóa đó con ra con mới làm được. Cho nên ở đây, ở xã hội này, cái gì cũng học chuyên môn nó mới cho con làm chứ, con thấy không? Thì bây giờ con ở ngay cái khóa chuyên môn của ông Trời đang dạy con rồi sau này con mới tháo gỡ cho người khác. Không sao đâu, con tin như vậy! “Trước kia tôi khổ tâm như thế nào mà bây giờ tôi được thoát như thế này”. Là nhờ cái gì? Con nói bao nhiêu đó là đủ rồi, nhiều đó là con cứu người ta rồi... Chứ đâu phải tôi làm Quan Âm tôi mới cứu người ta đâu, cái tâm con thức bao nhiêu đó là con đưa biết bao nhiêu người trở về quê xưa chốn cũ, bao nhiêu người đi về Thiên Đàng, con thấy không?

Đức Thầy: Ủ! Rồi mới hòa tan trong khổ. Ai giữ băng, con đòi hỏi cái băng “Niềm tin trong khổ” để con nghe là đủ rồi.

LSH

Hồ Huệ

Thơ bạn đạo

ĐÓ AI BIẾT ĐƯỢC ?
VÔ VI LÀ CHỖN NƠI NÀO?

Đố ai quét sạch lá rừng?
Biết sông mấy khúc? Mấy Tầng TRỜI cao?
VÔ VI là chốn nơi nào?
Bên trong VỮ TRỤ hay ngoài CÀN KHÔN ?
ÂM THANH-SẮC TƯƠNG đều KHÔNG.
VÔ SANH-BẮT DIỆT muôn đời BẮT LAI.
HUYỀN QUANG soi sáng PHẬT TRỜI,
Trong KHÔNG lại CÓ Cao Tầng cảm giao.
ĐIỀN QUANG truyền đạt đổi trao,
VÔ THINH-VÔ SẮC chuyển giao lệnh TRỜI .
Nhịp nhàng vận chuyển KHÔNG LỖI,
SANH SANH - HOÁ HÓA muôn loài CHÚNG SANH.
LỚN cũng NGÀI, NHỎ cũng NGÀI,
CÀN KHÔN-VỮ TRỤ vận hành NGHIỆP DUYÊN.

Hồ Huệ
10/07/2025

Hướng Tâm cầu nguyện

Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Nguyễn Thị Quế
Sinh ngày 11 /9/1957, ngụ tại thôn An Thanh 2, xã Phước Dinh, tỉnh Khánh Hòa.
Từ trần vào lúc 0h40 ngày 6/10 /2025
Nhằm ngày 15/8 năm ất tỵ. Hưởng thọ 69 tuổi được siêu thăng tịnh độ
Gia đình bạn đạo Nguyễn thị Quế xin chân thành cảm ơn quý bạn đạo